

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-05/18-AR15.1

Datum: 26. juni 2009.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: **sudija Mehmet Güney, predsjedavajući**
 sudija Fausto Pocar
 sudija Liu Daqun
 sudija Andrésia Vaz
 sudija Theodor Meron

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **26. juna 2009.**

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ŽALBI NA ODLUKU PO ZAHTJEVU ZA IZUZEĆE SUDIJE
PICARD**

Tužilaštvo:

g. Alan Tieger
gđa Hildegard-Uertz Retzlaff

Optuženi:

g. Radovan Karadžić

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Međunarodni sud) rješava po "Žalbi na Odluku po zahtjevu za izuzeće sudije Picard" (dalje u tekstu: žalba), koju je Radovan Karadžić (dalje u tekstu: žalilac) podnio 29. maja 2009. i kojom osporava "Odluku po zahtjevu za izuzeće sudije Picard", koju je donio potpredsjednik Međunarodnog suda 18. maja 2009. (dalje u tekstu: Osporavana odluka).¹

I. PROCEDURALNI KONTEKST

2. Dana 1. maja 2009., žalilac je podnio zahtjev tražeći da se sudija Michèle Picard izuzme iz svih daljih postupaka u njegovom predmetu.² Dana 7. maja 2009., predsjedavajući sudija u ovom predmetu, poslije razgovora sa sudijom Picard, podnio je predsjedniku Međunarodnog suda izvještaj u vezi sa Zahtjevom (dalje u tekstu: Izvještaj predsjedavajućeg sudije)³ u skladu sa pravilom 15(B)(i) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik). Dana 8. maja 2009., predsjednik se povukao i, na osnovu pravila 21 Pravilnika, imenovao potpredsjednika da umjesto njega razmotri Izvještaj predsjedavajućeg sudije.⁴ Dana 12. maja 2009., tužilac je podnio odgovor na Zahtjev.⁵ Dana 18. maja 2009., potpredsjednik je donio Osporavanu odluku u kojoj iznosi zaključak da nije potrebno imenovati tročlanu komisiju na osnovu pravila 15(B)(ii) Pravilnika i odbija Zahtjev na osnovu toga što žalilac nije dokazao nikakvu stvarnu pristranost ili dojam pristranosti od strane sudije Picard.⁶

¹ *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odluka po zahtjevu za izuzeće sudije Picard, 18. maj 2009.

² *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Zahtjev za izuzeće sudije Picard, 1. maj 2009. (dalje u tekstu: Zahtjev).

³ *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Izvještaj predsjedavajućeg sudije predsjedniku u vezi sa zahtjevom za izuzeće sudije Picard, 7. maj 2009. (dalje u tekstu: Izvještaj predsjedavajućeg sudije).

⁴ *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Nalog o dodjeljivanju zahtjeva potpredsjedniku, 8. maj 2009.

⁵ *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odgovor tužilaštva na Zahtjev za izuzeće sudije Picard, 12. maj 2009.

⁶ Osporavana odluka, par. 23.

3. Dana 29. maja 2009., žalilac je podnio žalbu, a tužilac je 5. juna 2009. podnio odgovor (dalje u tekstu: Odgovor).⁷

II. ARGUMENTI

4. Žalilac navodi četiri osnove za žalbu. Prvo, on tvrdi da je ulaganje žalbe na Osporavanu odluku pravno pitanje regulisano pravilom 15(B)(iii) Pravilnika i da je, kao takva, žalba Žalbenom vijeću dopustiva.⁸ Kao drugo, on tvrdi da je potpredsjednik pogriješio što nije imenovao tročlanu sudske komisiju da razmotri Zahtjev, zato što je krivo protumačio izraz "ukoliko je potrebno" u pravilu 15(B)(ii) Pravilnika.⁹ Kao treće, žalilac smatra da je potpredsjednik napravio činjeničnu grešku, zaključivši da se nadležnost Vijeća za ljudska prava /HRC/ ne podudara s periodom Optužnice.¹⁰ Kao četvrto, on tvrdi da potpredsjednikov zaključak da nijedna razumna osoba ne bi mogla primijetiti pristranost od strane sudije Picard nerazuman.¹¹ Žalilac traži da Žalbeno vijeće (1) zaključi da je Žalba dopustiva; (2) zaključi da je potpredsjednik pogriješio što rješavanje tog pitanja nije dodijelio tročlanoj komisiji; i (3) vrati to pitanje na razmatranje kad bude imenovana takva komisija.¹² Alternativno, ukoliko Žalbeno vijeće zaključi da potpredsjednik ima diskreciono ovlašćenje da sam odluči o tom pitanju, žalilac smatra da bi Žalbeno vijeće prema meritumu, ipak trebalo da poništi njegovu odluku.¹³

5. Tužilac odgovara da ne postoje interlokutorne žalbe na odluke donesene na osnovu pravila 15(B)(ii) Pravilnika i da bi pitanje trebalo biti proslijedeno tročlanoj sudskej komisiji.¹⁴ Tužilac navodi da se prema prijašnjoj verziji pravila 15(B) Pravilnika, kad se osporavala odluka predsjednika, pitanje proslijedivalo Kolegiju. Tužilac tvrdi da bi se, iako je tročlana komisija zamijenila Kolegij u sadašnjoj verziji Pravilnika, trebala primjenjivati ista procedura.¹⁵

⁷ Odgovor tužilaštva na Karadžićevu žalbu na Odluku po zahtjevu za izuzeće sudsije Picard, 5. juni 2009.

⁸ Žalba, par. 13(A), 15-20.

⁹ Žalba, par. 13(B), 21-30.

¹⁰ Žalba, par. 13(C), 31-38.

¹¹ Žalba, par. 13(D), 39-45.

¹² Žalba, par. 47.

¹³ Žalba, par. 48.

¹⁴ Odgovor, par. 1.

¹⁵ Odgovor, par. 2-3.

III. DISKUSIJA

6. Žalbeno vijeće podsjeća da pravilo 15(B) Pravilnika predviđa proceduru koju treba slijediti kada strana u postupku traži da se neki sudija izuzme. Ono glasi:

- (i) Svaka od strana može zatražiti od predsjedavajućeg sudije nekog vijeća da se sudija tog vijeća izuzme i povuče iz prvostepenog ili žalbenog postupka iz gore navedenih razloga. Predsjedavajući sudija će obaviti razgovor sa sudijom čije se izuzeće traži i o tome izvijestiti predsjednika.
- (ii) Nakon izvještaja predsjedavajućeg sudije, predsjednik će, ukoliko je potrebno, imenovati tročlanu komisiju sačinjenu od sudija iz drugih vijeća koja će ga izvijestiti o svojoj odluci o utemeljenosti zahtjeva. [...]
- (iii) Odluka tročlane sudske komisije ne podliježe interlokutornoj žalbi. [...]

Iako se u pravilu jasno kaže da nema interlokutornih žalbi na odluku koju donese tročlana komisija, ono ne navodi jasno koje su eventualne mogućnosti raspolaaganju strani u postupku koja želi osporavati zaključke predsjednika (ili potpredsjednika, kao u ovom slučaju).

7. Žalbeno vijeće navodi da ranija verzija pravila 15(B) Pravilnika nije predviđala imenovanje tročlane komisije, nego prosljeđivanje Kolegiju; međutim, što se tiče ostalih aspekata, ranija verzija predviđala je proceduru istovjetnu sadašnjoj. Ranija verzija pravila 15(B) Pravilnika glasi:

Svaka od strana može zatražiti od predsjedavajućeg sudije pretresnog vijeća da se sudija tog vijeća izuzme i povuče iz prvostepenog ili žalbenog postupka iz gore navedenih razloga. Predsjedavajući sudija će saslušati mišljenje sudije čije se izuzeće traži, te će, ako je to potrebno, odluku o tome donijeti Kolegij. Ako Kolegij prihvati zahtjev, predsjednik imenuje drugog sudiju umjesto sudije koji je izuzet.¹⁶

Tumačeći raniju verziju pravila, Žalbeno vijeće u predmetu *Tužilac protiv Galića* zaključilo je da predsjedavajući sudija može zaključiti kako nije potrebno da stvar prosljedi na odlučivanje Kolegiju, nego sam odlučiti o tome; međutim, kada je strana koja je tražila izuzeće osporila odluku predsjedavajućeg sudije, tada je zaista postalo

¹⁶ IT/32/Rev. 34, 22. februar 2005.

"potrebno" da se stvar proslijedi Kolegiju na odlučivanje, prema odredbama pravila 15(B) Pravilnika. Stoga, iako nije bilo interlokutorne žalbe na odluke ni predsjedavajućeg sudije ni Kolegija, postojao je u stvari drugi stepen preispitivanja od strane Kolegija u slučaju samostalnog odlučivanja predsjedavajućeg sudije.¹⁷ U slučajevima kada je zahtjev za izuzeće upućivan Kolegiju, on bi izvršio *de novo* preispitivanje.¹⁸

8. Procedura po sadašnjoj verziji pravila 15(B) Pravilnika razlikuje se po tome što se radi o predsjedniku Suda, a ne o predsjedavajućem sudiji, koji ili sam donosi odluku ili je proslijeduje na rješavanje. Nadalje, u ovom drugom slučaju, predsjednik je ne proslijeduje Kolegiju nego tročlanoj komisiji sastavljenoj od sudija drugih Vijeća. Međutim, osim tih razlika, tekst i opšta procedura pravila 15(B) Pravilnika u te dvije verzije su više-manje slični. Obje verzije predviđaju da stvar može odlučiti jedan sudija (bilo da se radi o predsjedavajućem sudiji ili o predsjedniku) ili "ukoliko je potrebno" sudijska komisija (bilo da se radi o tročlanoj komisiji sačinjenoj od sudija drugih vijeća ili o Kolegiju). Stoga, Žalbeno vijeće smatra da je rezonovanje u predmetu *Galić*, odnosno da kada je odluka samog predsjedavajućeg sudije osporena, postaje "potrebno" da se stvar proslijedi Kolegiju, takođe primjenjivo na novu proceduru na osnovu pravila 15(B) Pravilnika. Prema tome, prema sadašnjoj verziji pravila 15(B) Pravilnika, kada predsjednik (ili, kao što je ovdje slučaj, potpredsjednik) odluči da nije potrebno proslijediti stvar sudijskoj komisiji i sam riješi stvar, a ta odluka se zatim ospori, postaje "potrebno" da se stvar proslijedi tročlanoj sudijskoj komisiji. Shodno tome, Žalbeno vijeće zaključuje da nije primjereno da ono rješava ovo pitanje jer bi ga trebalo proslijediti tročlanoj sudijskoj komisiji.

¹⁷ *Tužilac protiv Stanislava Galića*, predmet br. IT-98-29-AR54, Odluka po žalbi na odbijanje zahtjeva za izuzeće i povlačenje sudije, 13. mart 2003. (dalje u tekstu: Odluka po žalbi u predmetu *Galić*), par. 8: Napominje se da, iako nije bilo interlokutorne žalbe na Odluku na osnovu pravila 15(B) Pravilnika, dato pitanje se može pokrenuti u žalbi na osuđujuću presudu; vidi takođe *Tužilac protiv Stanislava Galića*, predmet br. IT-98-29-A, Presuda, 30. novembar 2006. (dalje u tekstu: Drugostepena presuda u predmetu *Galić*), par. 31.

¹⁸ Drugostepena presuda u predmetu *Galić*, par. 31.

IV. DISPOZITIV

Iz gorenavedenih razloga, Žalbeno vijeće

PROSLIJEĐUJE Zahtjev predsjedniku da imenuje komisiju od troje sudija koji će rješavati po prvobitnom zahtjevu žalioca, odnosno "Zahtjevu za izuzeće sudije Picard," podnesenom 1. maja 2009.

Sastavljen na engleskom i francuskom, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

Dana 26. juna 2009.
U Haagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
sudija Mehmet Güney
predsjedavajući

[pečat Međunarodnog suda]